

VI. Electra met de urn

Electra: O gij aandenken van der menschen liefste mij, Rest van Orestes' leven, tegen alle hoop Waarin 'k U uitzond, o hoe

Andante sostenuto

vc c.s.
p
va c.s.
molto espr.
cb
sempre dolce

krijg ik U weerom! Nu immers beur ik in mijn handen U als niets, Doch levensstralend zond ik U, o kind, van huis.

vl
pp
cb
p

VII. Dialoog Electra en Orestes (Herkenningsscène)

E: Hoe zegt ge, jonge man? **O:** Leugen is niets van wat ik zeg. **E:** Dus leeft hij? **O:** Zoo waar als ik zelf vol leven ben. **E:** Zijt gij

Agitato

ob
vl
ponteccello
fp
vc-cb pizz.
p
cl-b
f
mf
f
p
espr.

Orestes? **O:** Hier is uw vaders zegelring. Neem en bezie hem of ik waarheid spreek. **E:** O meest geliefde daglicht. **O:** Dat betuig ik mee.

vl
vc
cb
p
sempre p

E: Zijt gij daar zijn stem? **O:** Hoor haar voortaan uit mijn mond **E:** Tast ik U met handen? **O:** Zoals ik wensch dat gij 't altijd moogt. **E:** O burgeressen,

ob
cb
p
espr.